

Súd: Okresný súd Banská Bystrica
Spisová značka: 64Ek/1694/2018
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6118378543
Dátum vydania rozhodnutia: 05. 03. 2021
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Ing. Soňa Sura PhD.
ECLI: ECLI:SK:OSBB:2021:6118378543.6

Uznesenie

Okresný súd Banská Bystrica v exekučnej veci oprávneného: maloletá W. D., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom A. XXXX/XX, XXX XX A., zastúpená zákonným zástupcom - matkou: X. X. D., nar. XX.X.XXXX, trvale bytom A. 13XX/XX, XXX XX A., proti povinnému: X. A., nar. XX.X.XXXX, trvale bytom Y. A. M. XXXX/X, XXX XX H., o vymoženie zameškaného výživného v sume 3.015,- Eur spolu s príspevkom na náhradu nákladov s tehotenstvom v sume 615,- Eur, príspevkom na výživu nevydatej matke v sume 2.400,- Eur, vedenej u súdneho exekútora Mgr. Slavomír Nosko so sídlom exekútorského úradu Komenského 3, 97401 Banská Bystrica, sp. zn. 379EX 75/20, rozhodujúc o sťažnosti povinného proti uzneseniu Okresného súdu Banská Bystrica sp. zn. 64Ek/1694/2018 zo dňa 26. novembra 2020, takto

rozhodol:

I. Súd sťažnosť povinného proti uzneseniu Okresného súdu Banská Bystrica sp. zn. 64Ek/1694/2018 zo dňa 26. novembra 2020 **z a m i e t a**.

o d ô v o d n e n i e :

1. Na základe návrhu oprávneného doručeného súdu prostredníctvom súdneho exekútora dňa 22.11.2018 sa začalo proti povinnému exekučné konanie na vymoženie zameškaného výživného v sume 3.015,- Eur spolu s príspevkom na náhradu nákladov s tehotenstvom v sume 615,- Eur a príspevkom na výživu nevydatej matke v sume 2.400,- Eur na základe exekučného titulu - rozsudku Okresného súdu Prievidza č.k. 16C/322/2015-359 zo dňa 19.12.2016, ktorý nadobudol vykonateľnosť v II. výroku dňa 05.01.2018 v spojení s rozsudkom Krajského súdu Trenčín č.k. 17Co/232/2017 zo dňa 25.10.2017, ktorý nadobudol právoplatnosť dňa 04.12.2017 a vykonateľnosť v I. výroku dňa 05.01.2018 a v II. výroku dňa 05.02.2018, uznesením Okresného súdu Prievidza č.k. 16C/322/2015-391 zo dňa 15.12.2017, ktorý nadobudol právoplatnosť dňa 19.02.2018 a vykonateľnosť dňa vo II. a III. výroku dňa 23.02.2018, uznesením Okresného súdu Prievidza č.k. 16C/322/2015-397 zo dňa 30.01.2018, ktorý nadobudol právoplatnosť dňa 19.02.2018 a vykonateľnosť dňa 06.04.2018, uznesením Najvyššieho súdu Slovenskej republiky č.k. 16C/322/2015 zo dňa 27.07.2018, ktorý nadobudol právoplatnosť dňa 30.08.2018.

2. Vykonaním exekúcie poveril tunajší súd Poverením sp. zn. 64Ek/1694/2018 dňa 03.02.2020 súdneho exekútora Mgr. Slavomíra Noska so sídlom exekútorského úradu Komenského 3, 97401 Banská Bystrica, ktorý ju vedie pod sp. zn. 379EX 75/20. Doručením poverenia súdному exekútorovi dňa 03.02.2020 sa začala exekúcia vykonávaná v neprospech povinného.

3. Vyšší súdny úradník Okresného súdu Banská Bystrica uznesením sp. zn. 64Ek/1694/2018 zo dňa 26.11.2020, po preskúmaní veci, zamietol návrh povinného na zastavenie exekúcie v zmysle § 611 ods. 3 Exekučného poriadku. K námietke povinného, že sa voči jeho osobe už vedie iné exekučné konanie, v rámci ktorého mu je zo mzdy súdnym exekútorom zrážaná suma, po odpočítaní ktorej mu zostáva len minimum, vyšší súdny úradník v napadnutom uznesení uvádza, že: „tvrdenie povinného je irelevantné, nakoľko ustanovenie § 57 ods. 2 Exekučného poriadku jasne hovorí, že rovnosť účastníkov exekučného konania sa zabezpečuje tak, že súdny exekútor je povinný dodržiavať poradie exekúcií. Pre

prvotné úkony súdneho exekútora platí, že poradie je určené dňom, keď mu bolo doručené poverenie na vykonanie exekúcie. Poverenie na vykonanie exekúcie pre pohľadávky predstavujúce výživné sa vybavujú prednostne. Pohľadávky na výživné majú prednosť bez ohľadu na to, či ide o výživné pre maloleté dieťa alebo pre dospelú osobu. Pohľadávkou na výživné je aj pohľadávka, ktorá nahrádza výživné. S poukazom na vyššie uvedené to znamená, že keď súdny exekútor vymôže pohľadávku v rámci jedného exekučného konania, nastupuje v poradí ďalší výkon exekúcie v rámci iného exekučného konania, ktorý je určený dňom doručenia poverenia, pokiaľ nejde o pohľadávku na výživnom, ktorá sa vybavuje prednostne. Podľa názoru súdu povinný žiadnym spôsobom nepreukázal (neunesol dôkazné bremeno), že by súdny exekútor vykonával exekúciu voči nemu nad rámec zákonného minima, na ktoré má povinný právo, napriek povinnosti strpieť nútený výkon rozhodnutia. Exekúcia vedená súdnym exekútorom Mgr. Slavomír Nosko sa začala oprávnené a vykonáva sa na základe riadnych exekučných titulov.“ K povinným namietaným trovám súdneho exekútora sa vyšší súdny úradník vyjadril tak, že samotné Upovedomenie o začatí exekúcie obsahuje všetky náležitosti tak ako ich predpokladá ustanovenie § 61a Exekučného poriadku. Po preskúmaní návrhu povinného na zastavenie exekúcie tak vyšší súdny úradník dospel k právnomu záveru, že v súčasnosti neexistuje dôvod na zastavenie prebiehajúcej exekúcie voči povinnému a preto v súlade s ustanovením § 61 ods. 3 veta prvá Exekučného poriadku návrh povinného na zastavenie exekúcie zamietol, nakoľko bol nedôvodný.

4. Proti takémuto uzneseniu vyššieho súdneho úradníka podal povinný v zákonnej lehote sťažnosť, v ktorej len stručne uviedol, že dôvody, ktoré uviedol aj v návrhu na zastavenie exekúcie, pričom uviedol, že rozsah exekučného konania je obmedzený a vo vzťahu k jeho majetkovým pomerom dáva povinný súdu do pozornosti tú skutočnosť, že takmer nič nevlastní, nevlastní ani žiadne nehnuteľnosti a nemá žiadne úspory. Povinný uvádza, že je síce zamestnaný, avšak jeho mesačný príjem je minimálny, o čom ako listinný dôkaz predkladá aj výplatné pásky za mesiac 9/2020-11/2020. Povinný uvádza, že z mesačnej mzdy, z ktorej mu je už exekučne zrážané výživné je povinný ešte na oprávnenú platiť mesačne bežné výživné vo výške 120 Eur, a taktiež má aj druhú vyživovaciu povinnosť, a to konkrétne voči maloletej dcére H. ktorá má XX rokov, ktorej mesačné náklady sú nepochybne vyššie ako v prípade oprávnenej maloletej W. Findrovej. Povinný v sťažnosti ďalej uvádza, že súdom má byť zohľadnená skutočnosť, že z jeho mesačného príjmu mu už nezostáva nič na zabezpečenie jeho základných existenčných potrieb. Záverom sťažnosti povinný ešte uvádza, že dôvod zastavenia tejto exekúcie má byť aj skutočnosť, že je voči nemu vedená aj exekúcia pod č. 379EX 505/20 v prospech oprávneného UniCredit Bank Czech Republic and Slovakia, a.s., a to na vymoženie sumy 160550,57 Eur. Povinný poukazom na vyššie uvedené skutočnosti považuje exekúciu vedenú v tomto exekučnom konaní za neúčelnú a reálne nevyožiteľnú. Povinný naďalej ako aj v prípade návrhu na zastavenie exekúcie zotrváva na stanovisku, že trovy exekútora neboli správne a v súlade so zákonom vyúčtované a ich výšku v plnom rozsahu namieta. Na základe všetkých vyššie uvedených skutočností povinný žiada sťažnosťou napadnuté uznesenie vyššieho súdneho úradníka zrušiť a exekúciu vedenú voči jeho osobe zastaviť.

5. Sťažnosť povinného bola súdom odoslaná na vyjadrenie zákonnému zástupcovi oprávneného, ktorý vo vyjadrení k sťažnosti povinného zo dňa 01.02.2021 uvádza, že má za to, že exekúcia vedená voči povinnému je vedená dôvodne a zákonným spôsobom. K údajne nedostatočnému mesačnému príjmu povinného oprávnený uvádza, že je objektívne v možnostiach a schopnostiach povinného, aby si svoj mesačný príjem na zabezpečenie platenia výživného zvýšil, pričom dáva do pozornosti napríklad pracovné ponuky v regióne pobytu povinného s vyšším finančným ohodnotením, ktoré zodpovedajú kvalifikácií povinného. Konanie povinného vo veci podávania návrhu na zastavenie exekúcie a následne sťažnosti považuje oprávnený za účelové a vedúce len k obštrukciám tohto exekučného konania.

6. V zmysle § 202 ods. 1 druhá veta zákona č. 233/1995 Z.z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti (ďalej len „Exekučný poriadok“), sudca v exekučnom konaní koná a rozhoduje, ak ide o rozhodnutie, proti ktorému je prípustné odvolanie, a o sťažnostiach proti rozhodnutiam vyššieho súdneho úradníka.

7. V zmysle § 200 Exekučného poriadku, na exekučné konanie sa použijú ustanovenia Civilného sporového poriadku, ak tento zákon neustanovuje inak. Ustanovenia o prostriedkoch procesného útoku, prostriedkoch procesnej obrany, koncentracii a intervencii sa nepoužijú.

8. V zmysle § 239 ods. 1 zákona č. 160/2015 Z. z. Civilný sporový poriadok v znení neskorších predpisov (ďalej len „CSP“), proti uzneseniu súdu prvej inštancie vydanému súdnym úradníkom, ktoré treba doručiť,

je prípustná sťažnosť. V zmysle ods. 2 uvedeného ustanovenia, sťažnosť len proti dôvodom uznesenia nie je prípustná.

9. V zmysle § 250 ods. 1 CSP, ak nie je sťažnosť dôvodná, súd sťažnosť zamietne.

10. V zmysle § 202 ods. 2 Exekučného poriadku písomné vyhotovenie uznesenia, ktorým sudca zamietá sťažnosť proti rozhodnutiu vyššieho súdneho úradníka, nemusí obsahovať odôvodnenie, ak sa sudca stotožňuje s dôvodmi uvedenými v napadnutom rozhodnutí.

11. Po preskúmaní veci sa súd stotožnil s odôvodnením napadnutého rozhodnutia vyššieho súdneho úradníka a konštatuje, že podaná sťažnosť povinného je nedôvodná a je potrebné ju zamietnuť.

12. Napriek zneniu ustanovenia zákona citovaného v bode 10. odôvodnenia, súd nad rámec uvedeného, k argumentom povinného v ním podanej sťažnosti konštatuje, že dôvody na zastavenie exekúcie, Exekučný poriadok upravuje taxatívne (t.j. komplexne, nie iba príkladmo) v ustanoveniach § 61k ods. 1 písm. a), b), c) a d) Exekučného poriadku. Preto pokiaľ povinný uvádzal v návrhu na zastavenie exekúcie a aj v následne podanej sťažnosti, ako dôvody zastavenia exekúcie to, že jeho majetkové pomery nepostačujú na upokojenie nárokov vymáhaných v tomto exekučnom konaní, že je voči jeho osobe vedená aj iná exekúcia a že má aj ďalšiu vyživovaciu povinnosť, potom neuviedol žiadny taký dôvod, s ktorým by zákon spájal niektorý zo zákonných dôvodov na zastavenie exekúcie. Vyšší súdny úradník preto správne považoval jeho návrh na zastavenie exekúcie za nedôvodný a zamietol ho.

13. Súd dáva taktiež do pozornosti povinného, že tvrdenia o jeho nedostatočných majetkových pomeroch, resp. likvidačných následkoch, nie je v žiadnom prípade možné posúdiť ako objektívny dôvod na zastavenie exekúcie súdom, a to už vôbec nie v prípade vedenia exekúcie z dôvodu, že si povinný riadne neplní vyživovaciu povinnosť voči oprávnenému. Súd na tomto mieste dáva do pozornosti povinnému, že každá osoba, bez ohľadu na to, či sú jej majetkové pomery dostatočné alebo nedostatočné, musí vždy, a to aj na úkor svojho minima, zabezpečovať výživu dieťaťa, pretože vyživovacia povinnosť rodiča je totiž jeho zákonnou povinnosťou (bližšie II. ÚS 110/2015-7).

14. V súvislosti s namietanou nemajetnosťou povinného ako údajného dôvodu na zastavenie exekúcie vedenej voči nemu súd poukazuje na skutočnosť, že majetkové pomery povinného sú predmetom skúmania zo strany povereného súdneho exekútora v priebehu vykonávania exekúcie, a až následne po tom, ako súdny exekútor dospeje k záveru, že povinný je preukázateľne nemajetný a sú splnené zákonné podmienky na zastavenie exekúcie, poverený súdny exekútor v súlade s ustanovením § 61n ods. 1 písm. d) Exekučného poriadku rozhodne o zastavení exekúcie.

15. K povinnému (opätovne aj v sťažnosti, rovnako ako aj v samotnom návrhu na zastavenie exekúcie) namietaným trovám súdneho exekútora v upovedomení o začatí exekúcie súd (rovnako ako aj vyšší súdny úradník v napadnutom uznesení) dáva do pozornosti, že Upovedomenie o začatí exekúcie obsahuje všetky predpísané náležitosti ustanovené v § 61a Exekučného poriadku, a teda obsahuje okrem iného aj presnú výšku trov pre prípad úhrady nároku povinným do 15 dní od doručenia upovedomenia ako aj po uplynutí 15 dňoch od doručenia upovedomenia o začatí exekúcie, ktorá výška je vyčíslená zákonným spôsobom.

16. Možno konštatovať, že v posudzovanom prípade sa exekúcia vedie na podklade spôsobilého exekučného titulu, ktorý je vykonateľný aj po materiálnej aj po formálnej stránke a z ktorého je zrejmé, kto má plniť, komu má plniť, akú povinnosť a v akej lehote má plniť. Na základe uvedených skutočností, súd konštatuje, že nezistil, žiadny rozpor medzi podaným návrhom na vykonanie exekúcie a Exekučným poriadkom, ktorý by odôvodňoval povinným tvrdený dôvod na zastavenie exekúcie, t.j. skutočnosť, ktorá by bránila vymáhateľnosti exekučného titulu v zmysle § 61k ods. 1 písm. d) Exekučného poriadku, a tento dôvod na zastavenie exekúcie súd preto považoval za nepreukázaný.

17. Vychádzajúc teda zo skutočnosti, že povinný neuviedol a nepreukázal v návrhu na zastavenie exekúcie žiadne skutočnosti odôvodňujúce, v zmysle § 61k ods. 1 Exekučného poriadku, právny záver o zániku vymáhaného nároku, o zrušení exekučného titulu, ani o skutočnostiach brániacich vymáhateľnosti exekučného titulu, pričom neexistuje ani dôvod zastavenia exekúcie podľa osobitného

predpisu, súd podanú sťažnosť považoval za nedôvodnú a zamietol ju, pretože nezistil žiadny zákonný dôvod na zastavenie exekúcie.

18. O trovách sťažnostného konania súd nerozhodoval, keďže tieto neboli zo strany účastníkov včas v ich podaniach uplatnené a nakoľko exekučné konanie je zásadne konaním návrhovým a ako také je ovládané dispozičnou zásadou. Preto je výlučne v dispozícii účastníkov konania, aký nárok si ňom uplatnia a aký nie. Súd tak nie je oprávnený a zároveň povinný (ex offa) rozhodovať o takom nároku toho ktorého účastníka konania, ktorý nebol účastníkom konania v exekučnom konaní ani len uplatnený.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je odvolanie prípustné (§ 355 ods. 2 CSP).

Dovolanie ani dovolanie generálneho prokurátora proti tomuto uzneseniu nie je prípustné (§ 202 ods. 4 Exekučného poriadku). (